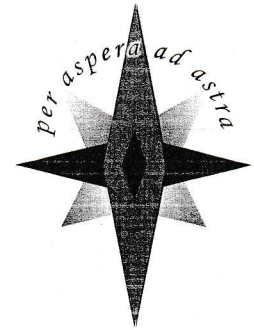

VOORUIT PER TELEFAX: 070 – 365 13 80

De Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

Ad Astra Advocaten

Leiden, 12 januari 2016

Mr. J. Hemelaar
Mr. J.M. Stevers
Dr. mr. F.F. Larsson
Korte Mare 14
Postbus 11071
2301 EB Leiden

Tel. 071 528 00 25
Fax 071 528 45 00

Inzake: Dingler vs B&W Leidschendam-Voorburg

Uw kenmerk:

Rolnummer aangevallen uitspraak: SGR 12/2606 BESLUI V202

Ref.nr: 1041106 JH/

(bij correspondentie of telefonisch contact s.v.p. altijd dit nummer vermelden!)

Geacht College,

In opgemelde zaak. Kom ik namens cliënt in hoger beroep van de uitspraak van de Rechtbank Den Haag d.d. 8 december 2015, waarmee mijn cliënt zich niet verenigen kan, en wel op nader aan te vullen gronden. Een kopie van de uitspraak is bijgevoegd als **Productie 1**.

Wat de grieven betreft wens ik alvast te wijzen op het bijgevoegde document dat appellant zelf heeft geschreven en waarin hij uiteenzet waarom er wel degelijk een belang aan zijn zijde is bij de uitspraak. Dit stuk wordt bijgevoegd als **Productie 2**.

Ten onrechte heeft de Rechtbank geoordeeld, dat er niet, dan wel niet voldoende belang zou bestaan. Onbegrijpelijk is ook, dat de rechtbank tot dat oordeel is gekomen zonder appellant de gelegenheid te bieden zijn standpunt in dezen nader te onderbouwen nadat hij ter zitting door de rechter overvallen was met de vraag naar het belang en de mededeling, dat dit het enige was waarover de zitting zou gaan, terwijl appellant zich op een dergelijke gang van zaken niet had hoeven voorbereiden. Immers, hij had om een inhoudelijke behandeling van de het beroep verzocht, en nar aanleiding van dat verzoek was de zitting geagendeerd. Het is dan in strijd met een goede rechtsbedeling, wanneer aan appellant wordt tegengeworpen, dat het belang niet met stukken zou zijn aangetoond, en dat hij niet in de gelegenheid wordt gesteld op dit punt schriftelijk een nadere onderbouwing te mogen leveren.

Ten onrechte heeft de rechtbank uit het oog verloren, dat appellant een procesbelang had in verband met:

- de leges die geheven zijn;
- de niet-toegekende tegemoetkoming in de kosten van het ebzwaar op de voet van artikel 7:15 Awb;
- de kosten van de procedure in beroep, waaronder niet slechts de kosten van rechtskundige bijstand, maar tevens het in rekening gebrachte griffierecht;

- de schade die appelland heeft geleden door de weigering zijn aanvraag voor een WWB-uitkering in behandeling te nemen/in te willigen wegens het ontbreken van een geldig ID-bewijs (ondanks een beroep op bekendheid met zijn identiteit!) door het College van B&W waar de Burgemeester deel van uit maakte, die hem zelf de afgifte van de ID-kaart geweigerd had. Hierdoor heeft appelland maandelang moeten interen op zijn vermogen. Pas toen al het geld op was en er nog steeds geen beslissing in de paspoortzaak was heeft appelland door nooddrift gedreven zijn gewetensbezware geweld moeten aandoen en negeren en moeten accepteren dat zijn vingerafdrukken werden afgenomen opdat hij niet langer paspoortloos bleef en daardoor zich buiten het vangnet van de WWB plaatste volgens het College van B&W. Slechts indien een oordeel wordt gegeven over de onrechtmatigheid van de weigering door strijdigheid met artikel 8 EVRM (welke na de wetswijziging deste evidentier is geworden) kan cliënt zich op de onrechtmatigheid van het besluit beroepen en vergoeding eisen voor schade die daaruit is gevolgd.

Appelland wenst de grieven nader aan te vullen.

Hoogachtend,

J. Hemelaar